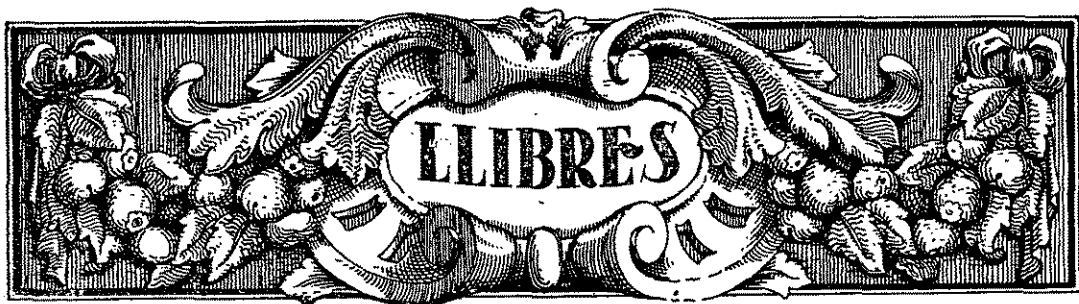

ETERNAL - Vers i Prosa. *J. Conangla Fontanilles.*

Aquest llibre, que devem a la gentilesa del seu autor, vé a despertar, en nosaltres, el record d'aquella època en què Reus era un petit fogar intel·lectual en el que hi flamejava l'entusiasme d'una joventut que seguia pas a pas l'evolució que s'anava operant en la literatura catalana. Era l'època en què En Litrà publicava «Los Viernes de La Autonomía», En Ramón Fàbregas «Reus Literari», L'Antón Marca «L'Escut de Reus», En Josep Domènech «La Trompeta», i l'Aladern diversos periòdics. Cada una d'aquestes publicacions comptava amb un nucli de col·laboradors, molts dels quals assolirer, uns anys després, renom i glòria. D'entre ells, hem recordat sempre el de Conangla i Fontanilles, qui, des de Montblanch primer, i des de Barcelona més tard, enviava a les publicacions reusenques les primícies de la seva producció.

De cop i volta, el nom d'En Conangla va desaparèixer dels periòdics i revistes que habitualment arribaven a les nostres mans, i no havíem sapigut res d'ell fins que el volum que motiva aquestes ratlles ha vingut a assabentar-nos de què En Conangla segueix conreuant la literatura catalana, i de què des de llunyanes terres segueix estimant a la seva comarca nadiua, la Conca de Barberà, i a Catalunya, amb la mateixa vehemència dels anys de joventut.

Així ho pregonen totes les composicions del llibre, amarades d'una ingènua sinceritat que emociona i captiva. En Conangla se'ns mostra, ara, com sempre, el poeta fàcil i el prosista correcte i erudit. No és un poeta d'avantguarda ni dels que volen heur classificar de modernitat fent burla de les lleis de forma: és un versificador que sap obeir fàcilment a les exigències del ritme i de la rima, encara que en certs moments faci ús de llibertats ortogràfiques que no poden ésser tolerades amb la transigència de vint anys enrera, perquè en aquest temps s'ha avençat molt en el camí de la depuració de la forma poètica.

Les prosas, més que articles d'interès general, són notes íntimes, fulles d'un dietari en què l'autor hi ha anat estampant, en bell estil, les seves impressions, els seus afectes, les seves esperances. Són pàgines escrites per un home de voluntat, optimista, honrat, lleal, que ha sapigut lluitar amb la sort, assolint per fi la desitjada victòria.

Des d'aquestes columnes endrecem la més efusiva salutació a l'amic Conangla.

LES CANÇONS DE L'INSTANT - Poesies d'En Jaume Maurici.

Jaume Maurici: heu's-aquí un nom que hem vist estampat per primera vegada i que no oblidarem més. La impressió que ens ha produït la lectura de les poesies que componen aquest bell volum, és de

les que deixen rastre en la memòria. Totes elles tenen l'encís i la dolçor de la fruita madura; totes elles porten el segell de la més sincera i franca inspiració. La pompositat de les imatges amb què les idees són expressades i la polidesa de la forma, són les característiques d'aquest novell escriptor que vé a enriquir la lírica catalana. És una veritable llàstima que en certs moments el poeta no respecti degudament les lleis de la fonètica, doncs sense aquesta petita tara, que malmet alguns versos, la seva obra resultaria perfecta.

El llibre està pulcrament estampat i bellissimament decorat amb dibuixos que tenen la fermesa de boixos, originals del jove artista En Pere Farró, desaparegut de la vida per a dissort de l'art.

SOLADA DE CONTES - *E. Isern i Dalmau.*

En Salvador Albert, el subtil escriptor i crític aciençat i equànim, ens estalvia la tasca d'escriure el comentari que el llibre del Sr. Isern mereix, perquè, en prologar-lo, ens dona la feina feta.

«El jove escriptor empordanès Eusebi Isern,— diu el Sr. Albert—és un poeta en prosa. Gairebé tots els contes d'aquesta *Solada* tenen un caient poemàtic, com el tenien també els que publicà anteriorment amb el títol de *Sol de posta*.»

Realment, l'obra, estudiada en conjunt, suggereix el comentari que ha escrit el Sr. Albert, emperò cal insistir en les bel·leses contingudes en determinats fragments de cada u dels contes. Si el Sr. Isern se sapigués mantenir sempre al nivell en què es troba col·locat quan descriu els paisatges i ambients que serveixen d'escenari a les seves narracions, seria un prosista formidable; és concís, clar, i troba sempre la paraula precisa per a donar la visió justa de lo que serveix de fons a les figures que fa moure. Ben sovint se troben en el llibre veritables encerts d'observació, que commouen i emocionen; delicadeses de poeta, que justifiquen l'afirmació estampada pel senyor Albert.

Els empordanesos poden restar ben orgullosos i satisfets de poguer juntar els noms d'En Maurici i de l'Isern a la llarga llista d'escriptors eminents que han ofert a les lletres catalanes.

SORPRESAS DE L'AMOR - Comèdia en 2 actes, de Josep M.ª Poblet Guarro.

El Sr. Poblet ha tingut la deferència d'enviar-nos un exemplar de la seva primera obra escènica. Judicada baix el seu aspecte literari, la comèdia del senyor Poblet adoleix dels defectes propis del qui es llança a escriure mancat de la deguda preparació; mes com que lo que avalora les obres de teatre són qualitats especials que únicament la representació posa de manifest, no ens atrevim a estampar judici sobre *Sorpresas de l'amor*.

CLAUDI MUNTANYA.